

end det er tilfældet i dag, skal udøves af udnævnte dommere. Dette skyldes, at udnævnte dommere i modsætning til retsassessorer og dommerfuldmægtige nyder den fulde grundlovsbeskyttelse af deres uafhængighed.

Strukturkommissionen har derfor taget udgangspunkt i, at egentlig retssagsbehandling for fremtiden kun bør udføres af retsassessorer og dommerfuldmægtige, hvor uddannelsesmæssige hensyn og hensyn til en hensigtsmæssig resourceudnyttelse taler herfor. Dette vil kræve større embeder med flere udnævnte dommere.

Et andet krav går på behandling af nævningesager. Retsplejerådets flertal har i betænkning nr. 1352 fra 1998 om behandling af nævningesager foreslået, at nævningesager for fremtiden skal behandles ved byretterne som første instans. Forslaget begrundes med, at det er stærkt utilfredsstillende, at der ikke i de alvorligste straffesager er adgang til den samme prøvelse af skyldsspørgsmålet i to instanser som i de mindre alvorlige straffesager, der starter som domsmandssager i byretterne.

Forslaget går ud på, at der ved nævningesagers behandling i byretten vil skulle medvirke to juridiske dommere og seks nævninge. Dette vil i givet fald ikke kunne gennemføres ved de mindste embeder og vil stille krav om en strukturel tilpasning, al den stund at 48 af de nuværende 82 retskredse alene har én juridisk dommer.

Det tredje og måske mest omfattende krav udspringer af Retsplejerådets igangværende overvejelser om en generel reform af den civile retspleje. Retsplejerådet vil efter påske afgive en omfattende delbetænkning om instansordningen, byrettens sammensætning og almindelige regler om sagsbehandling i første instans.

Det forventes, at betænkningen vil indeholde forslag om, at alle civile sager skal anlægges ved byretten i første instans, dog sådan, at sager af principiel karakter kan henvises til landsretten. Forslaget forudsætter, at komplicerede civile sager skal kunne behandles med flere juridiske dommere i byretten. Herudover skal sagkyndige meddommere kunne anvendes i videre omfang end i dag.

Også andre af Retsplejerådets forslag må forventes at stille nye krav til byretterne og dermed til deres størrelse og indretning. F.eks. forventes det, at Retsplejerådet vil anbefale, at byretternes sekretariater styrkes, at byretsdommere i højere grad får mulighed for juridisk specialisering, og

at byretterne udstyres med tekniske faciliteter til bl.a. videoafhøring af vidner.

Strukturkommissionen har herudover selv opstillet nogle mere generelle krav, som bl.a. vedrører god service, effektiv resourceudnyttelse og mindre sårbarhed ved spidsbelastning og ved sygdom.

Jeg skal herefter vende mig mod Politikkommissionens arbejde. Jeg vil indledningsvis understrege, at Politikkommissionen endnu ikke har afsluttet sine overvejelser om politiets fremtidige organisation og ledelsesstruktur, det forventes først at ske ved årsskiftet. Politikkommissionen har dog sidste sommer offentliggjort et foreløbigt udkast til en ny inddeling af landets politikredse. Kommissionens foreløbige overvejelser gik på daværende tidspunkt ud på at nedbringe antallet af politikredse fra 54 til 24. De politikredse, der overvejes, har med enkelte undtagelser i Københavnsområdet samme geografiske afgrænsning som de foreslåede retskredse.

Ønsket er at skabe en struktur, der giver politiet mulighed for at leve op til de krav, der stilles til et moderne politi. Bl.a. skal det sikres, at der kan gennemføres en effektiv og ensartet retshåndhævelse i hele landet, samtidig med at der sikres en effektiv legalitetskontrol med politiets arbejde. Herudover lægger kommissionen stor vægt på, at politiet er lokalt forankret, og at nærheden til borgerne opretholdes. Politikkommissionens foreløbige udspil har givet anledning til et stort antal henvendelser fra bl.a. lokalpolitisk hold; disse henvendelser indgår nu i Politikkommissionens videre overvejelser.

Initiativtagerne til dagens debat har bedt mig redegøre for regeringens holdning til de skitserede forslag.

Regeringens holdning er, at vi nu ud over Strukturkommissionens betænkning er nødt til også at have Retsplejerådets og Politikkommissionens kommende betænkninger, før vi tager stilling til, hvordan fremtidens rets- og politikredse skal se ud. Vi bør ikke drage politiske konklusioner, før det fulde beslutningsgrundlag foreligger, det er sagen alt for vigtig til.

Domstolene og politiet står over for store udfordringer i de kommende år. Det er efter regeringens opfattelse ikke meningsfuldt at diskutere rets- og politikredsinddeling uden samtidig at drøfte, hvilke konkrete opgaver vi forventer at politiet og domstolene skal løse i fremtiden.

Det er heller ikke fornuftigt at drøfte en fremtidig retskredsinddeling uden at kende de egentlige forslag til politikredsinddelingen, og dem